

ждала. Международна та умраза, ненамираштецъ задоволствие и храна въ боеве-тѣ, изчезвала и пропадала. Ала и туй принудително спокойствие не водило на добро. То било, спокойствие отъ слабостъ и премалаяване. Господарственни-тѣ заповѣди на Римъ поддържали тази несвѣсть съ най-голѣмо внимание и грижа. Римлени-тѣ се обнаесли съ покорени-тѣ земи така, както се обнасятъ Инглези-тѣ съ Источна Индия. Тѣ извличали изъ области-тѣ сичко, што могли да докопаты. Натоварвали на покорени-тѣ населения най-голѣми терлила и данъци, а при сички-тѣ тѣзи съблѣкла оште и Римски-тѣ чиновници се обогатявали на тѣхна смѣтка. Римско-то правителство никакъ се не грижило за народно-то благоеостояние. Най-голѣми-тѣ администратори и политици на стария Римъ за ништо друго не се грижили, освенъ да се не бунтува народа, да плашта голѣми-тѣ данъци и да еж граници-тѣ на държавата сигурни отъ нападение-то на варвари-тѣ; тѣхъ малко ги е било еня, че народа страдаялъ. Като правихъ по провинции-тѣ добри военни пжтишта, мостове, обществени здания, театри, циркуси и др. т., Римлени-тѣ притурихъ при голѣми-тѣ данъци оште и сѣкакви ангари и меджии. Хора-та и животни-тѣ, които се вирѣгаты, скапвахъ отъ безплодно-то пресилване, селени-тѣ се упропастввахъ, полетата-та оставахъ необработвани, а хора-та отъ ерѣдня рѣка, ако нѣмахъ отдѣ да плаштаты данъка си, продавахъ се заедно съ жени-тѣ и дѣца-та си въ робство. Земи-тѣ што били за оране, намираштецъ се повече-то въ рѣце-тѣ на капиталисти, обрѣшталы се въ пространни